

ת"פ 10267/11/15 - רשות המיסים ירושלים-מחלקה פלילית נגד ישי פארן פיתוח וגינון בע"מ, ישי יעקב פארן, רו"ח משה ממן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 10267-11-15 רשות המיסים ירושלים-מחלקה פלילית נ' פיתוח וגינון בע"מ ואח' תיק חיצוני: .

בפני	כבוד השופט ירון מינטקביץ
המאשימה	רשות המיסים ירושלים-מחלקה פלילית
נגד	
הנאשמים	1. ישי פארן פיתוח וגינון בע"מ 2. ישי יעקב פארן שניהם ע"י עו"ד אדם פרומקין רו"ח משה ממן ע"י עו"ד יואל פדלי
המשיב	

החלטה

נגד הנאשמים הוגש כתב אשום הכולל שמונה אישומים המייחסים להם עבירות אי הגשת דו"ח שנתי למס הכנסה. כמו כן לנאשם מס' 2 מיוחסות שלוש עבירות נוספות, של אי הגשת דו"ח אישי.

לפני בקשה לפי סע' 108 לחוק סדר הדין הפלילי, להורות למשיב להחזיר לנאשמים מסמכי הנהלת החשבונות השייכים להם והמצויים ברשותו. על פי הבקשה, המסמכים נמסרו למשיב לשם טיפול חשבונאי, והמשיב מסרב להחזירם לנאשמים שלא כדין. נטען, כי הנאשמים זקוקים למסמכים על מנת להסיר מחדליהם ולהראות כי אינם חייבים כל סכום לרשויות.

המשיב טען, כי טיפל בהנהלת החשבונות של הנאשמים משנת 2003 ועד שנת 2011, ואז הפסיקו נאשמים לשלם לו את שכר טרחתו. לדבריו חובם של הנאשמים עומד כיום על מעל 56,000 ש"ח וכן הוצאות גבייה שונות. כן נטען, כי בידי המשיב שיקים שמסרו לו הנאשמים אשר חוללו.

לענין החומר החשבונאי שבידיו טען המשיב, כי החומר נמסר לידי שם טיפול בהנהלת החשבונות, אך הנאשמים לא שלמו לו את שכר טרחתו, ועל כן קיימת לו זכות עכבון מכוחה הוא ממשיך ומחזיק במסמכים.

לפני שתי שאלות: האם קיימת למשיב זכות עכבון על המסמכים והאם זכות זו גוברת על זכותם של הנאשמים לקבל החומר האמור במסגרת בקשה לקבלת ראיות, לפי סע' 108 לחוק סדר הדין הפלילי.

השאלה הראשונה נדונה בבר"ע (באר שבע) 698/00, מוריס אזולאי ואח' נ' ר.א.מ. ד.ר. בע"מ (כב' הש' ניל הנדל). נפסק, כי לרואה חשבון עומדת זכות העכבון על מסמכים שנמסרו לו לצורך טיפול חשבונאי לשם גביית חוב שכר טרחה. בית המשפט דן בשאלה האם מסמכים חשבונאיים מהווים חפץ שניתן לעכבו, לנוכח העובדה כי אין מדובר בחפץ אשר יש

עמוד 1

לו שווי שוק וניתן למכרו לשם מימוש החוב, אלא יש בעיכובם רק אמצעי להפעלת לחץ על החייב. קביעתו של בית המשפט היתה, כי הפעלת לחץ על חייב לפרוע חובו בדרך זו מותרת על פי הדין ולפיכך יש להכיר בזכות העכבון על מסמכים שנמסרו לרואה חשבון.

משכך, יש למשיב זכות לעכב את החומר החשבונאי של הנאשמים לצורך גביית שכר טרחתו.

השאלה השניה בה עלי להכריע, היא היחס בין הוראות הדין האזרחי, המתיר עיכוב המסמכים, ובין הוראת סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי, המקנה לבית המשפט את הסמכות להורות לכל אדם להמציא לבית המשפט מסמכים המצויים ברשותו.

העותרות לבקשה פוגעת בזכות העכבון של המשיב, ובעקיפין יש בה לפגוע גם בקנינו, שכן זכות העכבון דרושה לו כדי לגבות את החוב הנטען.

מנגד, דחיית הבקשה יש בה להקשות על הנאשמים להסיר את המחדלים ובכך לשפר מצבם מול רשויות המס במסגרת ההליכים. עם זאת, לא נטען שהחומר דרוש לשם התגוננות בפני האשומים עצמם, אלא רק לשם הסרת המחדלים ושכנוע פקיד השומה כי כלל לא היה על הנאשמים לשלם מס.

לאור זאת, האיזון אשר נראה לי נכון בנסיבות הענין הוא להורות, כי המשיב יחזיר לנאשמים את המסמכים אותם מסרו לו, בכפוף להפקדת מזומן או ערבות בנקאית בסך 25,000 ש"ח בקופת בית המשפט. מובהר, כי על המשיב להעמיד לעיון הנאשמים רק את החומר הגולמי אשר מסרו לו הנאשמים והנמצא ברשותו ולא את תוצרי עבודתו.

ככל שלא תוגש על ידי המשיב תביעה נגד הנאשמים תוך ששה חודשים מיום הפקדת הסכום, תוחזר הערובה. ככל שתוגש תביעה, הערובה תשמר בקופת בית המשפט עד למתן פסק דין.

להודיע.

ניתנה היום, א' תמוז תשע"ו, 07 יולי 2016, בהעדר הצדדים.